

řidiči znamení, aby světla stlumil, a že tento nereagoval, že obžalovaný sice podle posudku znalce mohl spoléhat na to, že řidič osobního auta světla na vzdálenost 50 m stlumí, že však obžalovaný vyčkával do vzdálenosti přibližně 30 m a že teprve, byv oslněn, motor vypnul, tedy v jízdě pokračoval, a konečně po nárazu na okenní tabuli auto zastavil, je nasnadě, že obžalovaný tím, že nejpozději po přiblížení se osobního auta beze stlumených světel na 50 m svoje auto neprodleně nezastavil, porušil citovaný předpis. Neboť jako šofér mohl předvídati, že nestlumil-li řidič protijedoucího auta světla na 50 m, ačkoli byl již dříve bezvýsledně na to upozorněn, nestlumí je snad vůbec, čímž sám (obžalovaný) bude oslněn a tím neschopen pozorovati jízdní dráhu, takže může narazit na nějakou překážku, i když pokračuje v další jízdě jen s nepatrnou rychlostí. Zavinění obžalovaného je spatřovati hlavně v té okolnosti, že, ačkoli podle svého doznání byl oslněn, spokojil se tím, že motor pouze vypnul, místo aby auto ihned zcela zastavil. Vědomí o nebezpečnosti svého jednání pro tělesnou neporušenost a život třetích osob zprostředkovaly mu právě citované předpisy, které jako řidič auta znáti musil (§ 233 tr. z.).

Dlužno tedy přisvědčiti zmateční stížnosti, uplatňující, že skutková zjištění rozsudku zakládají znaky skutkové podstaty přečinu podle § 335 tr. z., aspoň potud, že podle skutkových zjištění napadeného rozsudku jsou dány znaky subjektivní stránky skutkové podstaty tohoto přečinu a že soud první stolice svým zprošťujícím výrokem, opírajícím se o nedostatek zavinění obžalovaného, porušil zákon a zatížil rozsudek zmatkem podle § 281, č. 9 a) tr. ř. Vzhledem k tomu, že rozsudek některé náležitosti skutkové podstaty přečinu podle § 335 tr. z. po stránce objektivní nezjišťuje, spokojuje se v tom směru reprodukcí skutkového děje v obžalovacím spise vylíčeného, nelze se obejít bez nařízení nového hlavního přelíčení a bylo proto rozsudek zrušiti a vrátiti věc soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 5971.

Věc, svěřená poručníku pro toto jeho postavení, je mu svěřena »z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského« ve smyslu § 181 tr. zák.

(Rozh. ze dne 22. září 1937, Zm II 316/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 181 tr. z. a přestupkem podvodu podle § 461 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost obžalovaného napadá rozsudek soudu první stolice číselně důvodem zmatečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř.

Námitkou, že jednání obžalovaného, v němž nalézací soud shledal zločin úřední zpronevěry podle § 181 tr. z., nezakládá skutkovou podstatu tohoto zločinu, protože obžalovanému nebyla žádná věc svěřena

z příčiny jeho veřejného úřadu nebo z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského nebo obecního, chce stížnost zřejmě vyjádřiti, že tu není dána skutková podstata zmíněného zločinu proto, že částka 890 Kč, o niž jde, nebyla obžalovanému svěřena z příčiny jeho veřejného úřadu nebo z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského nebo obecního.

Námítka, že tato částka nebyla obžalovanému svěřena z příčiny jeho veřejného úřadu nebo z příčiny zvláštního příkazu obecního, je bezpředmětná, ježto rozsudek nikde nepraví, že šlo o částku svěřenou obžalovanému z těchto příčin, nýbrž uvádí, že zmíněná částka byla obžalovanému svěřena z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského.

Námítka stížnosti, že částka, o niž běží, nebyla obžalovanému svěřena ani z této příčiny, je bezdůvodná. Každá věc, jež byla poručníku svěřena pro toto jeho postavení, je mu svěřena »z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského« po rozumu § 181 tr. z. (Rozh. č. 2933 víd. sb.). Uváží-li se, že rozsudek zjišťuje, že obžalovaný byl okresním soudem v F. ustanoven poručníkem nezletilého M. a vykonal předepsaný slib, že dále zřejmě předpokládá, že obžalovaný vedl jménem tohoto poručenice proti jeho nemanželskému otci N. exekuci k vydobytí pohledávky na výživném, poručenci soudem přiznaném, a že zjišťuje, že peníze, o něž tu jde, byly částí částky 1.200 Kč, jež byla následkem této exekuce N-ovi jeho zaměstnavatelkou z jeho platu zadržena a obžalovanému jako poručníku jmenovaného poručenice pro tohoto vyplacena, nelze nalézacím soudu důvodně vytýkati mylné právní posouzení věci, zaujal-li stanovisko, že částka 890 Kč byla obžalovanému svěřena z příčiny zvláštního příkazu vrchnostenského ve smyslu § 181 tr. z.

Čís. 5972.

Podvod spáchaný tím, že úřadu rozhodujícím o udělování podpor ze státní stravovací akce byly zamlčeny okolnosti týkající se majetku a výdělku pachatelova, předpokládá po stránce objektivní, že byl pachatel podle předpisů o tom vydaných vyloučen z okruhu osob, jimž může býti udělena podpora z této akce, a po stránce subjektivní, že si toho byl pachatel vědom, zejména že mu byly či mohly býti známy předpoklady pro posouzení otázky, zda je či není z akce vyloučen.

(Rozh. ze dne 22. září 1937, Zm II 365/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmatečné stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. z., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc soudu první stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Zmatečná stížnost se dovolává důvodů zmatečnosti podle § 281, čís. 4, 5 9 a) a 10 tr. ř.